

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului „V”

DECIZIA Nr...2007
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „M” S.R.L „B”, județul „V”
înregistrată la D.G.F.P. a jud. „V” sub nr. „C”/20.09.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului „V” a fost sesizată de către Biroul juridic prin adresa nr. „a”/2007, asupra faptului ca dosarul penal privind pe “V. I.”, administrator la S.C. „RC” S.R.L. „B”, în relații comerciale cu **S.C. „M” S.R.L.**, cu sediul în „B”, b-dul E nr. ..., bl. ..., sc. ..., județul „V”, CUI ....., a fost soluționat irevocabil pe latura penala.

Ca urmare, Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” se reinvestește cu procedura de soluționare a contestației formulate de S.C. „M” S.R.L. „B”, înregistrată la registratura generală sub nr. „C”/20.09.2005, soluționarea cauzei fiind suspendată prin decizia nr. ... din.2005.

Suma ce face obiectul contestației este de „S” lei din care:

- „S1” lei - taxă pe valoarea adăugată;
- „S2” lei - dobânzi;
- „S3” lei - penalități de întârziere.

Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se reține:

Referitor la obligația fiscală în sumă totală de “S” lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de „S1” lei și accesorii în sumă de “S2+S3” lei,

Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” prin biroul Soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra legalității măsurii dispuse de organul de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. DI/2005”.

In fapt, prin raportul de inspecție fiscală în baza căruia s-a emis decizia de impunere, organul de inspecție fiscală a stabilit că pentru perioada verificată, contestatoarea datorează bugetului de stat diferențe de obligații fiscale, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, dobânzi și penalități de întârziere aferente, ca urmare a faptului că entitatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată de pe facturi a căror furnizori (S.C.”RC” S.R.L și S.C.”D” S.R.L. “B”), s-a constatat, în urma verificărilor încrucișate că nu au înregistrat și evidențiat T.V.A. și nu au depus decontul de T.V.A. la organul fiscal teritorial.

Prin contestația formulată, S.C. „M” S.R.L. nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente susținând că, potrivit art. 145 alin. (8) din Legea nr. 571/2003, “pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii cu anumite documente fiind enumerate toate documentele specifice fiecărui caz în parte”, și “documentul

justificativ îl reprezintă factura fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), lit. a) “, iar facturile care au fost sanctionate cuprind toate elementele și nu a existat nici un temei legal pentru emiterea deciziei de impunere.

In drept, art. 22 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată,
“(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile;

(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată”;

art. 24 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată:

(1) “Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată”;

art. 145 din Legea nr. 571/2003

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4)”;

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și în raport de prevederile legale în vigoare citate mai sus, pentru perioada supusă verificării, s-a reținut că:

- din raportul de inspecție fiscală la capitolul III “Constatări fiscale” pct. 4 Taxa pe valoarea adăugată deductibilă, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP „V”, Activitatea de inspecție fiscală, nu rezultă că entitatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată de pe documente care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ, potrivit art. 24 alin. (1), lit. A) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și art. 155 alin.(8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- ca urmare a verificărilor încrucișate, taxa pe valoarea adăugată în sumă de „S1” lei, nu a fost admisă la deducere pe motiv că entitățile furnizoare S.C. „RC” S.R.L. „B” și S.C. “D” S.R.L. nu au înregistrat și declarat taxa aferentă la organul fiscal teritorial;

Având în vedere cele precizate mai sus, datele existente în dosarul cauzei și în raport de prevederile legale în vigoare pentru perioada verificată, precum și adresa nr. ad/2005 de la Direcția generală legislație impozite directe, neînregistrarea și

nedeplinirea declarațiilor fiscale de către furnizorii S.C. „RC” SRL „B” și S.C. „D” S.R.L., nu pot anula dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la beneficiar respectiv la S.C. „M” S.R.L. Barlad.

Fată de cele prezentate mai sus se reține că obiecțiunile formulate prin contestația S.C. „M” S.R.L. „B” împotriva deciziei de impunere nr. „DI”/2005 pentru suma de lei „S”lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de „S1”lei, dobânzi în suma de „S2” lei și penalități de întârziere în suma de „S3” lei, sunt reale și urmează a se admite contestația.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor din art. 186 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

1. Admiterea contestației formulate de **S.C. „M” S.R.L. „B”** pentru suma de „S”lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de „S1”lei, dobânzi în sumă de „S2” lei și penalități de întârziere în sumă de „S3” lei.

2. Prezenta decizie poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul „V”, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

**VIZAT,
Biroul juridic**

**Red./dact. 4 ex.
O.B.**